

ΤΕΝΤΩΝΩ

ΤΕΝΤΩΝΩ, ρ. [<μσν. τεντώνω <τέντα + κατάλ. -ώνω], τεντώνω·

- μου τέντωσε τα νεύρα, βλ. λ. [νεύρο](#)·

- τα τέντωσε, πέθανε: «πρέπει να πήγε ευχαριστημένος, γιατί τα τέντωσε σε μεγάλη ηλικία»·

- τεντώνω τ' αφτί μου ή τεντώνω τ' αφτιά μου, βλ. λ. [αφτί](#)·

- τεντώνω την αρίδα μου ή τεντώνω τις αρίδες μου, βλ. λ. αρίδα·

- τεντώνω το σκοινί, βλ. λ. σκοινί·

- τέντωσαν τα νεύρα μου, βλ. λ. [νεύρο](#)·

- τέντωσε τα μάτια του, βλ. λ. [μάτι](#)·

- την τεντώνω, τη σαλιώνω και στην τρύπα σου τη χώνω (ένν. την πούτσα, την ψωλή) βλ. λ. τρύπα·

- τον (την το) τεντώνω (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί), τον (τη, το) φέρνω σε κατάσταση στύσης: «όταν τον τεντώσω, πρέπει οπωσδήποτε να εκτονωθώ».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας